

årsag til det. Og når jeg sagde det, så mener jeg, at på det område må man tage konsekvensen af sin biologi. To kvinder, der lever sammen, kan i hvert fald ikke få et barn med hinanden, og det kan to mænd heller ikke, i hvert fald ikke rent fysiologisk.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ikke at jeg tror på Gud. Det tror jeg også ville være overraskende, hvis jeg gjorde det. Men lad mig gå ind på tankegangen.

Så er der vel også en grund til, at en mand er steril, så er der vel en grund til, at Gud har skabt en mand steril, så han ikke kan få et barn. Derfor må man vel gå ud fra, at der også er en årsag til, at manden ikke kan få et barn. Det kan godt være, at manden som begreb er skabt til at kunne få børn. Men den ene mand, der må være en årsag, der må være en grund til, at Gud har skabt verden på den måde, at nogle ikke kan få børn. Sådan plejer jeg i hvert fald at huske Kristeligt Folkeparti argumentere, hvis jeg ikke tager helt fejl.

De sidder godt nok og griner ad mig dernede. Men jeg synes, jeg normalt hører den slags argument fra de kanter, når vi diskuterer kunstig befrugtning.

Men ville de så ikke også skulle tage konsekvensen af, at Gud ikke har skabt dem til at få børn? Jeg forstår ikke konsekvensen i argumentationen. Det er det, der er mit problem. Og dér, hvor det leder mig hen, er, at det er samfundet, der vælger, at de homoseksuelle ikke skal kunne få børn, ligesom at det er samfundet, der vælger, at den mand, der er steril, alligevel skal kunne få børn. Vi har sat os ud over Gud. Vi leger allerede Gud, eksempelvis når vi går ind og giver kunstig befrugtning. Og på samme måde er det med det her.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Med nogen bæven bevæger jeg mig ind på den boldgade, som hr. Helge Adam Møller begyndte på, nemlig ved at sige, at det var et kristent synspunkt, at der skulle en mand og en kvinde til at få børn. Det er altså ikke helt dækkende, for det er faktisk noget, der er ret universelt biologisk.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ja, jeg burde måske undlade at svare. Men jeg har jo selv rodet mig ind i det. Men det er svært, når man kun har ét minut. Og det er i virkelig-

heden nogle både spændende og filosofiske diskussioner. Men ud over det kan jeg igen bekræfte det, fru Elisabeth Arnold siger. Det var dog fantastisk så enige, De Radikale og De Konservative er i dag.

Men så til fru Rosenkrantz-Theil om altid at tage konsekvenserne af sin biologi, osv. Altså det, jeg i virkeligheden også har prøvet at sige, er det helt banale som f.eks. det, man oplever, hvis man er ude at besøge en børnehave – nu hopper jeg lidt væk fra kristendommen. Jeg har selv indtil for et års tid siden haft piger, der gik i børnehave, nu er de kommet op i 0. klasse, som det hedder, og 2. klasse.

KL 19.35

Jeg tror, de fleste børnehaver fungerer supergodt, men det er min klare opfattelse, at de, der fungerer allerbedst, er dem, hvor der både er mandlige og kvindelige pædagoger og ikke kun mandlige – dem er der vist ikke så mange af – eller kun kvindelige pædagoger. Det er også min opfattelse, at i folkeskolen og andre steder er det meget godt, når der er nogle af hvert køn. Det har ikke noget at gøre med, at kvinder eller mænd ikke alle sammen er kærlige og gode og rare, for det er de, også uanset seksuel orientering. Men det modspil, som to forskellige køn giver, er ganske vigtigt og i hvert fald det optimale. Det bedste er, at et barn får modspil fra både en mand og en kvinde, og det er altså lidt svært, hvis man bliver spurgt, hvordan man har det hjemme i familien, af sine små skoleveninder: Hvordan har I det hjemme hos jer, leger I nogen sinde far, mor og børn? Nej, nej, vi leger far, far og børn. Det er ikke lige så godt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det kan godt være, at hr. Helge Adam Møllers erfaringer med børnehaver er nogle andre end mine. Det kan skyldes, at vi bor forskellige steder i landet, men det er altså virkeligheden i dagens Danmark, at der findes et utal af forskellige familietyper. Der er nogle enlige mødre, og der er nogle enlige fædre. Der er nogle familier, hvor der er to mødre, og der er nogle, hvor der er to fædre. Der er nogle, hvor der er en mor og en far, der er nogle, der bor i storfamilier, og der er nogle, der bor i kollektiver, osv. Der findes mange forskellige familietyper.

Problemet er, hvis vi her i Folketinget begynder at have den generelle opfattelse og udbrede den, som hr. Helge Adam Møller åbenbart gør, når han står her og siger, at de bedste familier er